

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

MEDITATIE

Grote blijdschap

"Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap. . ."

Lukas 2:10a

Als de Heere het ons geeft, zal het aan het einde van deze adventsmaand weer kerstfeest zijn. Kerstfeest is het geboortefeest van Hem, Die groter is dan alle vorsten en groten dezer wereld die hebben uitgeblonken op staatkundig, economisch, wetenschappelijk of op kunstzinnig gebied. Van de Koningstelt uit het geslacht van David, Die geboren werd in Bethlehems stal, mag de kerk wel zingen: ". . . en welke vorsten ooit het aard'rijk moog' bevatten, wie hunner is, o HEER', met U gelijk te schatten?" Wie met het oog des geloofs de heerlijkheid mag zien van de Enniggeborene des Vaders, neerglegt in de kribbe en gewonden in doeken, knielt in verwondering en aanbidding neer en stamelt met de apostel: "Buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees!" "Bemin'lijk Vorst, Uw schoonheid, hoog te loven, gaat al het schoon der mensen ver te boven!"

De engel, die Zijn geboorte mag melden aan de huiverende herders in Efratha's velden is dan ook een brenger van de heerlijkste boodschap, die sinds de val in het paradijs ooit op deze wereld had geklonken: "Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap!"

O zeker, er zijn op deze wereld mensen geweest – en ze zijn er nog – die zich hebben ingespannen en die zich nog inspannen om in deze wereld orde op zaken te stellen, om de mensen vooruit te brengen op een hoger plan van ontwikkeling en welvaart. We willen het niet verachten, hoewel we dienen te bedenken dat al die vooruitgang en welvaart slechts een zeer betrekkelijke waarde heeft. Ze maakt immers de mens zelf niet

wezenlijk anders; ze biedt welvaart, maar geen waarachtig welzijn.

Maar Christus heeft op een met vloek beladen wereld aan gemartelde, zuchtende, zwervende en dolende mensen blijdschap gebracht, grote blijdschap. Het ongeloof vraagt wrang en spottend waar die blijdschap dan wel is en men wijst op de nood van deze wereld, op de gevangnissen, de ziekenhuizen, de kerkhoven, de misdaden, de rampen, het onrecht, de honger, de armoede, de oorlogen. . . En wie zou dit alles kunnen en durven ontkennen? De wereld bloedt immers uit duizend wonden.

Blijdschap veronderstelt een stralende lentedag. Maar 25 december is maar al te vaak een sombere, kille, grauwe regendag. Een beeld van het leven van de mens, waarvan het uitnemendste moeite en verdriet is, hopeeloos en troosteloos. De droefheid is zo werkelijk. De tranen die op aarde worden geschreid zijn vele en bitter. De wonden zijn diep en schrijnend.

Ja, maar temidden van die bange werkelijkheid in een wereld en een mensheid die alleen nog vertwijfeld kan geloven in bankroet en ondergang klinkt de boodschap van de hemelse troongeest: "Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap!"

Er is blijdschap, grote blijdschap wanneer Kersfeest meer voor ons is dan het rode schijnsel van verlichte etalages, kerstbomen, kerstganzen en zoveel andere uiterlijkheden, die alleen maar van de ware zin van het Kerstfeest afleiden. Er is blijdschap voor zondaren die de droefheid naar God, de droefheid naar Gods wil, leerden kennen. Die droefheid is wezenlijk anders dan de droefheid der wereld, die slechts de dood werkt.

Maar waar de smart gekend wordt over de zonde, waar de schuld wordt opgebonden, waar een mens vastgelopen is met alle pogingen tot zelfverlossing, vastgelopen met zijn eigen

voornemens, waar het verlangen, het dorsten naar God, naar vrede en verzoening met Hem in de weg van recht wordt gekend, maar waar tevens verstaan wordt dat alleen het Wonder Gods mij kan redden en gebeden wordt: "Och, dat Gij de hemelen scheurdet, dat Gij nederkwaamt!", daar wordt ook de kerstboodschap als de goede tijding blij begroet.

Herodes zou dan ook om de boodschap van de engel hebben gelachen, de farizeeërs zouden ermee hebben gespot. Maar daarom gaat de hemelse afgezant naar de herders, die ongetwijfeld de droefheid naar God, waarvan wij juist spraken, kenden. En de boodschap van de engel was voor hen hemelmuziek: "Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids!" Grote blijdschap; blijdschap, koninklijk en mild!

God heeft de hemel gescheurd en Zijn Zoon gegeven, Die de oorzaak van onze eeuwige honger en kommer zal wegnemen. En wij mogen het weten, dat Hij Zijn werk op aarde heeft volbracht.

Gij die God zoekt in al uw zielsverdriet, houdt aan, grijpt moed! Vlucht tot Hem, Die er is om treurigen Sions te vertroosten. Hij geeft sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor de benauwde geest!

Een andere toevlucht ken ik niet; hulpeloos komt ik tot U vliën! En in de schaduw Zijner vleugelen zal ik vrolijk zingen!

M. Vlietstra

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een kerstmeditatie opgenomen van ds. M. Vlietstra over Lukas 2: 10a "Grote blijdschap." Ds. P. den Butter schrijft verder over de brieven van Petrus. Ds. Tanis schrijft verder over Paulus en Timotheüs "Genade alleen, mijn zoon!" Ds. K. Hoefnagel vervolgt zijn serie over het leven van Saul en doet verslag van de gehouden ambtsdragersconferentie in Sliedrecht. Ds. J.M.J. Kieviet begint te schrijven over gaven van de Heilige Geest en ds. P. Roos schrijft over meditatie rondom het Heilig Avondmaal.

Kerstdagen en jaarwisseling

De geboorte van de Zaligmaker mag in de gang van het kerkelijke jaar weer herdacht worden. De Heere

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren, Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk.

Telefoon: 0184-669116.

Fax: 084-2220131.

Email: pand@solcon.nl

Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 7,- per jaar.

Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 6 dollar per jaar. Advertenties € 0,35 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

geve het rijke *Kerstevangelie* te verstaan. De betekenis van de geboorte van de Zaligmaker wordt duidelijk omschreven in 2 Corinthe 8:9 "Want gij weet de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden daar Hij rijk was. Opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden." De mens is onnoemelijk arm door zijn zonden en schuld. Door de zondeval is de mens zijn oorspronkelijke rijkdom kwijt geraakt. De gevallen mens is God kwijt. Dat is de grootste armoede. Mochten we dat reeds leren en belijden? Voor hen die dat hebben mogen leren en belijden wordt het een groot wonder dat de Zaligmaker zich juist voor zulken zo diep heeft willen vernederen. Christus werd van God verlaten opdat doodschuldigen hersteld zouden worden in de gemeenschap met de Heere. De Heere geve oog voor en deel aan de rijkdommen van Christus die in de weg van lijden en sterven verworven zijn voor arme, schuldige zondaren. Ook de *jaarwisseling* ligt weer voor ons. Weer een jaar lang is er mest om de levensboom gelegd. Mag er sprake zijn van vrucht dragen of van al meer vrucht dragen? De Heere heeft Zijn Woord weer laten uitdragen. Daarin heeft het doorgelopen: "Die Mij eren zal Ik eren, maar die Mij versmaden zullen licht geacht worden." De twee wegen mochten weer voorgehouden worden,

AANDACHT VOOR DE GAVEN VAN DE HEILIGE GEEST (1)

Enkele dagen geleden al kwam het mailtje binnen. Ik had er niet om gevraagd, maar dat gebeurt wel meer. Ik was er nog niet toe gekomen om het te lezen en daarom had ik het voorlopig nog niet verwijderd.

Op het moment dat ik dit artikel zou gaan schrijven, viel mijn oog erop: "*Uitnodiging New Wine avond in Houten. Onderwerp: medewerkers van God.*" De lezer werd uitgenodigd door te klikken naar de website www.new-wine.nl. Ietwat nieuwsgierig geef ik aan de invitatie gehoor. Het is maar een enkele klik. "Wat is New Wine?", zo staat er in vette letters. De informatie is kort en bondig. Ik lees:

"New Wine is een vernieuwingsbeweging binnen de bestaande kerken. Doelstelling is het vernieuwen en toerusten van christenen en kerken in Nederland. Daarbij gaat het om: (*)

de ernstige en welmenende oproep tot waarachtige bekering mocht weer klinken. Wat heeft het uitgewerkt? Mag het Woord een reuke des levens ten leven zijn of is het nog steeds een reuke des doods ten doden?

Deze aflevering van ons blad is al weer de laatste dit jaar. Veel is er gebeurd in het achterliggende jaar. Ook in het jaar 2005 is het weer bevestigd geworden; "Want de mens gaat naar zijn eeuwig huis." Niemand heeft hier een blijven-de stad. De Heere lere ons also onze dagen tellen dat een wijs hart bekomen mag worden. Het worde op het hart van jong en oud gebonden: "Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid en al deze dingen zullen u toegeworpen worden."

De Heere geve in het komende jaar redactieleden, commissieleden en medewerkers vanuit de kerken en van de drukkerij, die alles altijd keurig verzorgt, lust, kracht en liefde om het werk aan ons blad voort te zetten en verbinde er Zijn onmisbare zegen aan.

Verschijning volgend nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. 5 januari 2006 verschijnen, dus over drie weken Kopij graag binnen donderdag 22 december. Dan is er rondom de kerstdagen en de jaarwisseling voldoende tijd ook voor de drukker om alles te verwerken.

AvH

vernieuwing in de vreugde van het kennen en aanbidden van Jezus Christus en (*) toerusting om het Koninkrijk van Jezus Christus te verkondigen, in de liefde van God de Vader en in de kracht en de gaven van de Heilige Geest."

Dat is niet gering, zo is mijn eerste reactie. Dat is iets om jaloers op te worden. Als er iets te wensen is, dan dit! Als de kerken en de christenen van Nederland iets nodig hebben, dan dit! Vernieuwing en toerusting... En niet zomaar vernieuwing en toerusting. Nee, verwezen wordt naar het Koninkrijk van Jezus Christus, naar de liefde van God de Vader en naar de gaven van de Heilige Geest. Kan een mens daar iets op tegen hebben? Niets toch zeker?! Is dat het ook niet wat de bruid in het Hooglied bidt: "*Ontwaak noordenwind en kom Gij*

zuidenwind, doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien..."

Ja, zo is mijn eerste reactie. Maar toch, maar toch – ik voel enige achterdocht in me opkomen als ik verder lees. Want dan lees ik over visieoverdracht en leiderschap, ik lees over speciale conferenties voor vrouwen en voor muzikaleiders. Gevoelsmatig ervaar ik toch afstand bij alle goede en grote woorden die gebezigd zijn. En ik mis het een en ander. Zou het wel de echte vernieuwing en de ware toerusting zijn? Want over zonde en schuld, over kennis van ellende en verlossing uit die ellende lees ik niets. Het gaat wel over gaven en krachten van de Heilige Geest, maar dat de mens vleselijk is en verkocht onder de zonde, dat lijkt onbekend bij de schrijvers. En dat diezelfde Heilige Geest daarvan overtuigt, dat kom ik niet tegen.

Uiteindelijk toch teleurgesteld sluit ik de site en klik de boodschap weg. En zie daar – tegelijkertijd verschijnt er een ander bericht op mijn scherm. Een nieuw mailbericht. *"Impact Congres 2006"*, zo glimlacht deze nieuwe regel mij tegen. Onderwerp: *"Is dit congres ook voor leden van uw gemeente?"* Even lezen maar: "Onder de titel 'GEESTDRIFT – wat bezielt jou?', organiseert Impact 2006 een congres. Het congres wil aanzetten tot concrete actie en keuzes om God na te volgen in persoonlijk geloof, werk, kerk en relaties..."

Verlangen naar meer van de Geest

Er tekent zich recent in kerkelijk Nederland een tendens af. We horen van conferenties en cursussen, die tot doel hebben aandacht te vragen voor de gaven van de Geest. Zo was er in februari van dit jaar een symposium over charismatische vernieuwing: 'Verlangen naar meer', gehouden in de Nederlands Gereformeerde Jeruzalemkerk te Utrecht. Het was nog al schokkend wat een van de sprekers daar en toen zei: "Het vertrouwen in de confessies is voorbij. De Heilige Geest werkt niet via de lijnen van onze belijdenis. Het belang van de goede leer onderschrijf ik, maar het leven met God is meer dan dat." Bij die gelegenheid sprak ook een vertegenwoordiger van de al genoemde New Wine-beweging. Hij karakteriseerde de charismatische vernieuwing als een beweging van verwachting en ervaring.

Het is onmiskenbaar: velen binnen de kerken die we tot voor kort 'reformatorisch' noemden, hebben een toenemende behoefte aan de zogenaamde geestesgaven. Daaronder wordt dan verstaan het spreken in tongen en het toepassen van gebedsgenezing. "Meer van de Geest!", zo wordt uiting gegeven aan een toenemend verlangen.

Heel recent is gebleken dat deze ontwikkeling ook de voorgangers in de gereformeerde gezindte niet voorbij gaat. Iets meer dan een maand geleden publiceerde het opinieblad CV.Koers de uitslag van een onderzoek onder de predikanten. U las er wellicht al over. Wat bleek? Het merendeel van de predikanten die aan deze enquête deelnamen, vindt dat er in de kerk ruimte moet zijn voor alle gaven van de Geest, dus ook voor de gaven van tongentaal en profetie. Het onderzoek werd uitgevoerd onder de predikanten van de Christelijke Gereformeerde kerken, de Nederlands Gereformeerde kerken, de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt en de Gereformeerde Bond in de PKN. Wel moet gezegd worden dat een dusdanig klein deel van de totale predikanten aan het onderzoek meedeed, dat er geen sprake is van een representatieve uitslag. De cijfers geven dus niet het algemene beeld. Desondanks is die uitslag toch opvallend. Aan een weergave in het Nederlands Dagblad ontleen ik het gegeven dat tweederde van de predikanten aangeeft in zijn gemeente meer ruimte te willen geven aan de gaven van de Geest. In de praktijk komt het er echter niet van. Als oorzaken daarvan werd opgegeven: gebrek aan kennis van de geestesgaven, gebrek aan persoonlijke ervaring daarmee en angst voor pastorale problemen.

Tussen verlangen en verlegenheid

En toen kwam de studiedag in Ede, gehouden op donderdag 24 november jongstleden. Ook daarover hebben we in de pers kunnen lezen. Het thema was: 'Tussen verlangen en verlegenheid. Werken met de gaven van de Geest in de christelijke gemeente'. Sprekers waren onder meer de Nederlands gereformeerde predikant ds. W. Smouter, de hervormde predikant ds. M.D. Geuze, de christelijke gereformeerde ds. J.G. Brien en de gereformeerd vrijgemaakte ds. R.F. Telgenhof. Het panel waarin de vier

inleiders zitting hadden, stond onder leiding van de hervormde dr. J. Hoek, directeur van de Theologische Hogeschool van de Gereformeerde Bond. De dag werd geopend door dr. M.J. Paul, eveneens hervormd.

Er zijn stemmen die beweren dat het verslag dat van deze dag in het Reformatorisch Dagblad werd geplaatst, niet het gehele beeld van deze studiedag weergeeft. Zo kan het zijn. Maar ik neem nu maar aan dat wat geschreven is, wel waarheidsgetrouw is. Met name wat daar onder leiding van onze eigen dominee Brien gebeurde, doet de wenkbrouwen fronsen. Twee mensen worden naar voren geroepen, terwijl de anderen worden uitgenodigd zich in gebed te bezinnen op een woord of lied dat ze daarna kunnen doorgeven aan deze twee "als een cadeautje van de Heer." Als een demonstratie van de gave van de profetie. Kennelijk is het mogelijk zomaar te beschikken over de Heilige Geest in een georganiseerde samenkomst.

Tijdens diezelfde bijeenkomst gaf ds. M.D. Geuze zijn visie op de geschiedenis van de christelijke kerk. Dankbaar was hij voor de Reformatie van de 16e eeuw. Daarin heeft de Heere Zijn kerk veel gegeven. "Maar de kerkhervorming heeft niet kunnen doorzetten omdat ze de zegen van Pinksteren niet heeft ontdekt."

Het zou kunnen zijn dat er binnen de kring van de lezers van ons blad mensen zijn die hun vragen rond dit thema hebben. Enerzijds geeft de recente ontwikkeling die we signaleren aanleiding om er afstand van te nemen. Velen zullen zeggen: dit is het niet! En ik beaam het. Het heeft ook wel wat te zeggen dat onze apeldoornse professor Maris zich publiekelijk van de bijeenkomst in Ede heeft gedistantieerd. Ik ben hem er dankbaar voor. Heel treffend stelt hij, samen met de vrijgemaakte drs. C.J. Haak, in een ingezonden schrijven in het Nederlands Dagblad de vraag: "Zou het soms ook over 'andere geesten' kunnen gaan, of over een 'ander evangelie'? De gave van het onderscheiden van de geesten kon wel eens de gave zijn die de hoogste urgentie heeft." Waarvan akte! Anderzijds, zo zou deze en gene zich kunnen afvragen, we lezen in de Bijbel toch over de zogenaamde geestesgaven, de charismata. Hebben die dan afgedaan? Zijn er dan soms gedeelten in de brieven van Paulus

die slechts betekenis hadden voor de tijd waarin ze geschreven zijn? Passen wij dan niet een eigenmachtige schifting in de Heilige Schrift aan? Op deze en andere vragen hoop ik in

de volgende artikelen met u naar een antwoord te zoeken. Aan de hand van het Woord van Heere zelf.

J.M.J. Kieviet

KONING SAUL (9)

Gods verdraagzaamheid jegens zondaren is niet eindeloos, maar wel groot. Dat blijkt ook in het leven van koning Saul. Saul blijft David vervolgen en die heeft tot de dood van Saul geen rust meer. Twee maal is David in de verleiding geweest om in die voor hem zo moeilijke situatie in te grijpen en er een einde aan te maken. Het is nog maar de vraag trouwens of David er door eigen ingrijpen beter op was geworden. Het zou een eigen, door David gekozen weg geweest zijn. En kan op een eigen gekozen weg wel Gods zegen rusten?

David wil Saul in zijn hoedanigheid van gezalfde des Heeren niet aantasten. Natuurlijk weet hij zelf het beste dat Saul door de Heere verworpen is. Maar door Gods genade mag hij het levenslot van Saul in Gods handen laten. Dit is inderdaad genade. Hoe dikwijls meent een mens het immers beter te weten dan God? Het gaat ons in deze artikelenreeks echter niet om David, maar om Saul. We gaan naar de hoofdstukken 24 en 26 uit het eerste boek van Samuël.

Als Saul in zijn jacht op David in het berglandschap zich even terug trekken moet en een spelonk binnen gaat, weet hij niet dat David en zijn mannen zich schuil en stil houden achter in diezelfde grot. Als Saul even later weer naar buiten stapt weet hij niet dat er een stuk van zijn mantel is gesneden.

Het mes is dichtbij geweest!

David gaat Saul er even later van op de hoogte stellen dat Saul menselijk gesproken in Davids handen is geweest, maar dat hij hem nog heeft willen sparen. David probeert Saul op zijn gemoed te werken en hem van Davids onschuld te overtuigen. Let nu op Sauls reactie.

Saul begint te wenen. Hij ziet zijn kwaad in. David heeft hem goed voor kwaad vergolden. Saul spreekt zelfs de wens uit dat de Heere David daarvoor zegenen zal. Saul spreekt zelfs openlijk uit dat het koninkrijk voor David zal zijn. Dat wist hij natuurlijk al, maar het openlijk te zeggen is weer wat anders! Saul laat David ook nog

zweren dat die Sauls nageslacht zal gedenken.

Deze aandoenlijke scène wekt ons medelijden op. We zouden zelfs kunnen denken dat Saul tot inkeer komt. Hij is immers overtuigd van zijn zonde? Hij is dan blijkbaar niet zo hard als we vreesden. De vurige kolen op zijn hoofd doen hem blijkbaar goed. Als een verslagen man gaat hij terug naar huis.

Al gauw echter komt uit dat zijn inkeer niet oprecht was. Want een ware inkeer gaat gepaard met een ommekeer! Bij een waar berouw had Saul afstand van de troon gedaan en David in het openbaar tot koning uitgeroepen! Niet veel later gaat hij opnieuw de gezalfde des Heeren vervolgen. En als Davids mes dan opnieuw dichtbij komt, maar niet doodt, en Gods lankmoedigheid opnieuw blijkt, reageert Saul net zo timide als de vorige keer. Hij erkent zelfs tegenover David dat hij gezondigd heeft! Hij spreekt eendere woorden als bij zijn eerste redding. Dat het ook dit keer niet oprecht was, blijkt wel hieruit dat er voor David geen verlossing aanbreekt, maar dat integendeel de benauwdheid toeneemt en hij zelfs meent nog door Sauls hand om te zullen komen. Vandaar zijn vlucht naar de Filistijnen.

Hoe moeten wij nu de reactie van Saul beoordelen? Ik denk dat hij wel degelijk onder de indruk is geweest van zijn verkeerdheid. Bovendien zit de schrik er goed in, nu hij zo dicht bij de dood is geweest! Een mens kan onder de indruk van dit of dat de schoonste voornemens produceren. Maar als de onweersbui voorbij is getrokken, keert hij terug tot de orde van de dag. De farao van Egypte heeft ook eens erkend dat hij het verzondigd had. En ook Judas Iscariot heeft onder een groot schuldbesef geleden. Maar waar bracht het hen? Werd de schuld onder de indruk van het moment beleden – en dan nog eens tegenover mensen in plaats van tegen de Heere – of werden ze schuldenaar voor God? Als de Heilige Geest mij van mijn zonde overtuigt,

brengt Hij mij altijd aan de voet van de troon der genade. Dan kunnen we niet leven met een gevoel van schuld, maar begeren we de vergeving van onze schuld. Ware inkeer blijkt uit een ommekeer, een wederkeer tot God.

Als we uit Sauls mond horen dat het hem spijt is het niet meer dan een erkenning van ongelijk in het openbaar, waarmee een mens toch ook weer wat worden kan. Dan geef je immers naar buiten toe de indruk dat je best wel edelmoedig bent. Je bekent je ongelijk immers? Maar wie zondaar wordt voor God houdt niets dan schuld en schaamte over en kruipt naast de tollenaar in het verste hoekje van de tempel.

Soms kan ik er onder zuchten dat we niet in het hart van een mens kunnen kijken. Dan vraag je je af of het nu waar is of niet wat die man of vrouw zegt. Het hart is immers arglistig en bedrieglijk! Een mens kan zich anders voordoen dan hij werkelijk is. We moeten dan maar op de vruchten letten. Bij al de mooie dingen die Kain, de farao, Saul en Judas gezegd hebben, is er immers niets van waarachtige bekering gebleken? Het kost een mens heel wat wil hij capituleren en de wapens van verzet inleveren! Daar moet de Heere Zelf aan te pas komen, zoals in het leven van die andere Saul uit Handelingen 9.

Davids woorden tot Saul: "Waarom vervolgt gij mij?", zijn profetisch. De Heere Jezus, Davids grote Zoon en Heere, sprak dezelfde woorden tot Saulus van Tarsen: "Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?" Ook Saul vervolgde de Gezalfde des Heeren! Maar Saulus reageerde anders dan 'onze' Saul. Die ging na zijn spijtbetuiging weer door. Maar Saulus kon niet meer verder. En vroeg bevende: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?" Hij deed onmiddellijk afstand van de troon en erkende Jezus als de Gezalfde des Heeren. Wij menen dat we bij onze troonsafstand alles verliezen. Maar wie zijn leven verliezen zal om Christus' wil, zal het behouden! Maar wie het krampachtig vasthouden wil, die zal alles verliezen. Ziet u hoe wantrouwend we moesten staan tegenover onszelf en hoe begeerig naar hert werk van God de Heilige Geest? Och, schonkt Gij mij de hulp van Uwen Geest, mocht Die mij op mijn paân ten Leidsman strekken!

K. Hoefnagel

PAULUS EN TIMOTHEÛS

Genade alleen, mijn zoon!

In het boek Handelingen en in de brieven daarop volgend, staan gebeurtenissen en ervaringen uit het leven van de apostel Paulus. Wat hij meegeemaakt heeft is door hem uitgesproken of beschreven. Direct of uit het verband wordt ons duidelijk wat het doel is. Wanneer wij wat van hem lezen moeten we er op letten dat Paulus niet zijn eer zoekt. Altijd had hij de eer van de Heere op het oog, het werk waar toe de Heere hem geroepen had. Door vele woorden wilde hij ook de gemeenten of voorgangers dienen. Zo moeten we ook zien, wat we lezen in 1 Tim. 1:12-16. Zijn ondervinding moet Timotheüs en later anderen aansporen tot de rechte bediening van het Evangelie. Het zal stimulerend, sterkend werken in de bediening en in de te voeren strijd. Immers wanneer Paulus het karakteristieke van de leer heeft gegeven dat het is het Evangelie van de heerlijkheid van de zalige God, 1 Tim. 1:11, dan mag hij er aan toevoegen: dat Evangelie is mij toevertrouwd. En daarin spreekt hij een hele belijdenis uit. Hij belijdt, wat de Heere gedaan heeft en nog doet. Het denken daaraan heeft hem geleid tot danken. Danken aan God. Paulus dacht na en stond er bij stil wat de Heere in Zijn gunst en genade heeft willen schenken. Het is maar niet een opwelling, een momentopname, maar hij wil bewust, oprecht de Heere danken. Danken voor Zijn genade, Zijn heilsda den in zijn leven. In dezelfde stemming leeft men als de daden des Heeren, gewerkt in het leven, duidelijk voor de aandacht staan. Al is de eigen levenssituatie anders dan die van Paulus, men komt terecht waar Paulus kwam. Onverdiende zaligheën heb ik van mijn God genoten. Ik roem in vrije gunst alleen!

De reden voor de dank aan de Heere, wordt door hem beleden. De Heere heeft hem bekrachtigd. Toen de Heere hem riep tot het apostolaat, heeft Hij hem vervuld met goddelijke kracht. En de werking daarvan is er nog en zal niet ophouden. Daarvan is hij overtuigd. Door 's Heeren kracht heeft hij kunnen getuigen, lijden, strijden, kon hij alles trotseren en verkreeg hij de nodige inspanning om de goede strijd te strijden, de loopbaan, door de Heere gesteld, te gaan. Het kwam niet tot opgeven. Voor alles ontving hij

kracht van zijn Heere. Hij noemt van Hem drie rijke namen: Christus Jezus onze Heere. Wat heeft Paulus die namen lief gekregen. Die namen zijn hem alles. Door de Naam- Drager is hij die hij is, heeft hij mogen doen wat er geschied is. De namen van de Koning der Kerk zijn door hem onderstreept. Nu moeten we niet denken, dat Paulus het steeds gemakkelijk heeft gehad. In de brieven aan de Korintheïers komen we het een en ander tegen. Maar de dienst van de Heere is hem alles. Vandaag mag weleens de vraag gesteld worden: is de dienst van de Heere, een dienst van liefde, een dienst van vreugde? Het is toch van de Heere, wanneer men mag staan in de dienst van de Heere. Zeker, er komt veel tegen het getrouw dienen op, maar in ootmoed mag Paulus nagezegd worden: door de genade Gods ben ik, dat ik ben. De Heere maakt Zijn Woord waar: Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Uit de belijdenis van Paulus mag moed geschept worden in onze tijd. Wat er in de laatste periode van de wereld plaatsvindt, weten we. Maar op de kracht, de hulp van de Koning der kerk, mag een beroep gedaan worden, want Hij Die roept blijft getrouw. En gaat het door rivieren, men verdrinkt niet, leidt de weg door vuren, men wordt niet ver teerd, Jesaja 43:2. Men wordt door alles geleerd. Studie is nodig voor het werk, maar het werk van de Hogeschool in de hemel is onmisbaar. Het doorstraalt en verlicht het genoten onderwijs. Afleren en aanleren gaan verder. Verdieping en erkenning volgen. Laten we nu luisteren naar wat Paulus verder zegt: Hij, nl. Christus Jezus onze Heere heeft mij getrouw geacht, mij in de bediening gesteld hebbende. 1 Tim. 1:12b. Hoe moeten we dit verstaan? Was hij getrouw voor het ambt? Geschikt om dienstwerk te doen? Zeker, gaven en capaciteiten had hij. Hij kon leren, hij kon studeren. We weten wiens student, wiens leerling hij was. Hij zegt het zelf: ik zat aan de voeten van Gamaliël. Een zeer bekwame professor. Van hem had hij zeer veel geleerd. Maar zijn kennen en kunnen waren voor de Heere de grond niet om hem te verkiezen. Christus Jezus keurde hem zeker waardig tot het ambt, maar daar vóór staan Gods eeuwige verkie-

zing en de krachtdadige roeping van Paulus in de tijd. Wat Paulus nodig had voor het ambt, voor de uitoefening van het ambt, heeft de Heere hem gegeven en dat ging blijken in zijn leven. Werd Paulus als gegevener des Vaders door Jezus Christus aanvaard, als ambtsdrager was Paulus door Jezus Christus bekwaam om te dienen. Wat Jezus Christus sprak tot Zijn discipelen gold ook van Paulus: Gij hebt mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren en Ik heb u gesteld dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen, Joh. 15:16a. En tot Ananias zei de Heere Jezus: Ga heen, want deze is Mij een uitverkoren vat om Mijn Naam te dragen voor de heidenen en de koningen en de kinderen Israëls, Hand. 19:15. Paulus gaat nog verder met zijn belijden: en mij in de bediening gesteld heeft. Wanneer Paulus het over de bediening heeft, dan is dit afgeleid van een werkwoord wat betekent: aan tafel dienen. Het dienen van de ander. Ook de mindere. Zo heeft het Nieuwe Testament het over christelijk dienstbetoon. De oorsprong, de grondslag daarvan ligt in Christus Jezus. Met nadruk heeft Jezus Christus gezegd: want de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen, Marcus 10:45. Uit Zijn dienen ontspringt de christelijke diakonia, het dienstbetoon. In de gemeente en daar buiten. Door de uitgestorte liefde in het hart en de hartelijke verbondenheid aan de Heere wil men zich geven. Bij Paulus kwam het voor de poort van Damascus, toen hij nog blind was, al naar boven: Heere, wat wilt Gij dat Ik doen zal. Aangrijpend is het voor hem, dat Jezus Christus hem in zijn dienst wilde hebben. In onze vertaling staat het lidwoord "de" wanneer het gaat over het gesteld zijn in de bediening. In het Grieks ontbreekt het lidwoord. Daardoor wil Paulus alle nadruk leggen op het verwonderingwekkende feit dat hij, zulk één als hij, tot dienst geroepen werd. Dat de Heere hem wilde hebben is een groot wonder! Dit wordt beaamd door de ware dienst-knechten des Heeren. De onderstreeping van Gods genade neemt in het leven toe. Zo was het ook bij Paulus. Bij hem bijzonder, want wie was hij. Zijn eertijds is onvergetelijk. Als Paulus het heeft over zijn roeping tot en zijn staan in het ambt, benadrukt hij de overvloedige genade van de Heere. Met blijdschap, met verootmoediging, voegt hij er aan toe: het geloof en lief-

de, die er is in Christus Jezus. Die genade is zo onbeschrijfelijk groot en rijk. Paulus was ongelovig en vol haat, maar de genade van de Heere gaf hem geloof en liefde. De Heere van de Kerk was het, die hem in geloof en liefde kocht met de prijs van Zijn bloed. Hij verlostte hem van alle heerschappij van de duivel. Hierin ligt een aanwijzing voor vandaag. Het is voor het ambt van dienaar des Woords van grote betekenis dat de dienaar weet

heeft van de genade des Heeren. Hij zal het van genade moeten hebben, in het persoonlijk en in het ambtelijke leven. Dan wordt het leven steeds bepaald door geloof en liefde. In geloof wordt alles gedaan en in liefde betracht. Mijn zoon Timotheüs, zo moet het, zo kan het door de genade van de Heere Jezus Christus. Genade vergeeft en genade geeft geloof en liefde.

M.C. Tanis

GODS LEVENDE WOORD-3

We zagen een vorige keer dat Petrus in zijn eigen leven het Woord van God heeft leren kennen als het levende Woord; als het Woord waardoor een mensenleven geheel verandert en waardoor mensen tot andere mensen worden gemaakt. Ook als het Woord waaraan de Heere zelf in onze harten getuigenis geeft - het getuigenis van de Heilige Geest. Ja, zo heeft Petrus zelf het Woord leren kennen. Bovendien heeft hij gezien dat er onder hen, die onder de verkondiging van dat Woord komen, zijn bij wie diezelfde dingen gebeuren. Bijvoorbeeld toen hij preekte in het huis van Cornelius (Hand. 10). En hij kan dit ook schrijven van degenen aan wie hij zijn eerste brief richt.

Het Evangelie kwam

Hij noemt hen 'de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatië, Kapadocië, Azië en Bithynië'. Mensen die dus her en der verspreid wonen in een aantal romeinse provincies in Klein-Azië, het land dat tegenwoordig Turkije heet. Van die mensen weten we niet veel meer dan dat zij heidenen waren van afkomst. Over hun vroegere leven is niet veel goeds te vertellen. Petrus zegt er iets van in hoofdstuk 4, waar we lezen: 'Want het is ons genoeg dat wij de voorgaande tijd des levens der heidenen wil volbracht hebben en gewandeld hebben in onuchtigheden, begeerlijkheden, wijnzuiperijen, brasserijen, drinkerijen en gruwelijke afgoderijen'. Zo waren ze kennelijk. Mensen, geheel in de greep van de zonde en reddeloos verloren. Voorwaar, geen verheffend beeld! Terecht staat er dan ook in 2:10, dat ze in die tijd 'geen volk' waren en zonder ontferming leefden.

Maar er is wat veranderd. In de streken waar zij woonden is het Evangelie gebracht. Door wie dat gedaan is

weten we niet. Van naam onbekende predikers zijn erheen gereisd en hebben daar de boodschap van Gods genade in Christus gepredikt. Dat deden ze niet in eigen kracht. Petrus weet dat ze het gedaan hebben 'door de Heilige Geest'. De Geest werkte in hen en door hen en die Geest heeft dat gepredikte Woord ook tot zegen gesteld. Hoe haaks het ook stond op de levenswijze van deze mensen en hoezeer het ook verschildte van allerlei andere godsdienstige boodschappen die gebracht werden, dit Evangeliewoord, gebracht door die rondreizende predikers, werd geloofd. Onbegrijpelijk, maar toch waar. En alleen maar te verklaren uit God, Die Zijn Geest daar deed werken en gesloten harten opende.

Welk Woord was het dat zij daar brachten? Het profetische woord; het Woord dat van genade spreekt; het Woord dat op zich al het werk van de Heilige Geest was; het Woord aangaande Christus, die geleden heeft en verheerlijkt is. We lezen het allemaal in 1 Pe. 1:10-12. En toen zijn daar onder dat Woord wonderen gebeurd. Toen zijn er mensen wedergeboren. Het Woord bleek het levende Woord te zijn. Kijk maar in vs. 23 vv.

Er zijn geen aanwijzingen dat Petrus de lezers van zijn brief ooit zelf ontmoet heeft. We weten wel, dat hij een tijd lang in het land Kanaän zijn werk heeft verricht en gepredikt heeft met name aan de Joden. We weten ook, dat als hij deze eerste brief schrijft hij in Rome verblijft. Maar van een bezoek aan Klein-Azië door Petrus weten we niets. Toch gelooft hij wat hem over die mensen verteld is. Hij heeft gehoord van de grote verandering die er door het Evangelie in hun leven gekomen is. En hij is er van

overtuigd dat die verandering de wedergeboorte was.

Wedergeboorte - dat woord gebruikt hij. 'Gij die wedergeboren zijt'. En dan zegt hij er ook bij door welk middel die nieuwe geboorte heeft plaats gevonden. 'Niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God'.

Wedergeboorte

Zij zijn dus wedergeboren mensen. Mensen met een nieuw leven. Wie zorgde daarvoor? Uiteraard deden ze dat zelf niet. Het was God Die hen tot dit nieuwe leven bracht (1:3). Dit werk heeft God zonder hen, in hen gedaan. Wat is die wedergeboorte? Niet dat een mens er dan een paar andere denkbeelden op na gaat houden en zijn mening hier en daar en op bepaalde punten bijstelt of herziet. Ook niet dat we in de emotionele sfeer een paar dingen meemaken en misschien wel tot tranen toe bewogen raken. Ook niet dat we door een paar religieuze gevoelens tot een beslissing worden gebracht of doordat onze wil op een bepaalde wijze wordt gemanipuleerd door slimme predikers, die zich geoefend hebben in een paar geestelijke verkooptechnieken. Wedergeboorte is niet minder dan een nieuwe schepping. Ja, een nieuwe schepping! En als het zo gezegd wordt is duidelijk dat het uitsluitend om een werk van God gaat. Het is dan ook een geboorte 'van Boven'.

Petrus zegt dat die wedergeboorte tot stand kwam niet uit vergankelijk zaad, maar uit onvergankelijk zaad. Zaad is datgene waaruit het leven voortkomt. Vergankelijk zaad staat in verband met deze wereld-orde, die ook vergankelijk is omdat zij sterft en vergaat. Vergankelijk zaad is dan ook zaad dat alleen maar vergankelijk leven voortbrengt. Jezus zei: 'Wat uit vlees geboren is, is vlees'.

Maar het is niet uit vergankelijk zaad dat dit leven ontstond. Het was uit onvergankelijk zaad. Zaad dat van dezelfde kwaliteit is als de erfenis, waar Paulus al eerder over geschreven heeft: 'onverderfelijk en onbevlekt en onverwelkelijk' (vs. 4). Dat zaad is nooit onderworpen aan ontbinding en dood. Het is goddelijk zaad. Ja, het is het goddelijke Woord. Het Woord, dat 'levend en krachtig' is. Een Woord dat dezelfde eigenschappen heeft als God zelf: levend en eeuwig blijvend.

Levend en krachtig

Dat levende Woord is in staat om leven mee te delen. Het heeft schepende kracht, omdat het van God is. Hij spreekt en het is er; Hij gebiedt en het staat er: Ps. 33:9. Het is ook blijvend. Het gaat niet voorbij. Wat het belooft is waar; daar kan men op aan, in leven en sterven. Zelfs tot op de oordeelsdag.

Dat levende Woord van God is dus van de allergrootste betekenis voor een mens. Zonder dat Woord gebeurt er niets en verandert de mens nooit. En zelfs als dat Woord er wel is, maar niet door de Geest wordt ingedragen in het hart, maar afstuit op de hardheid van een gesloten hart, gebeurt er niets. Paulus heeft er weet van. Hij heeft het zien gebeuren op zijn zendingsreizen. Met klem bracht hij het Woord van God, maar mensen keerden zich er van af en verwierpen het. En zij bleven dezelfde. Het was niet met geloof gemengd in hen die het hoorden.

Paulus heeft het echter ook anders zien geschieden. In Thessalonica bijvoorbeeld. Terugziende op zijn arbeid daar mag hij zeggen; 'Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht en in de Heilige Geest en in vele verzekerdheid' (1 Ths. 1:5). Daar kan hij de Heere zonder ophouden voor danken. Want 'als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, hebt ge dat aangenomen, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u die gelooft' (2:13).

Ziet u dat? Het Woord werkt. Het heeft uitwerking. Het is een kracht Gods tot zaligheid voor ieder die gelooft. Levend is het. En krachtig.

Hebben die mensen in Klein-Azië of in Thessalonica zich toen bezig gehouden met vragen omtrent de inspiratie van de Bijbel? Zaten ze met de vraag welke hermeneutische sleutel ze moesten hanteren? Maakten ze zich problemen over de kwestie of Gods Woord, dat toch aanvankelijk aan Israël gegeven was (zeker het Oude Testament) misschien toch wel tijdgebonden en cultuurbepaald was? Moesten ze eerst van een aantal theologen weten hoe ze dit en dat precies moesten verstaan? Het is zelfs dwaas om maar een van deze dingen te veronderstellen. Hier maakt een mens zich immers helemaal niet druk

om als hij door dat Woord wordt aangegrepen en als hij het als levend en krachtig ervaart. Dan is het gewoon wat het echt is: Gods Woord. En dus waar in alle opzichten.

Het lijkt me toe, dat de problemen pas echt ontstaan als we uit het oog verliezen dat het Woord Gods levende Woord is en als de ondervinding van de 'levendheid' van dat Woord afwezig is. Als het geloof echt gelooft is het Woord echt het Woord en we aanvaarden het in alle delen als het Woord van God, onfeilbaar, onweerlegbaar, levend en krachtig. Dan durven we het ermee wagen. Dan is het zelfs wel gebeurd - en dat meer

dan eens - dat mensen ermee naar het schavot durfden gaan of naar de brandstapel.

O ja, ik weet ook wel, dat er onder zulke omstandigheden andere vragen aan de orde zijn dan wanneer een mens op zijn studeerkamer rustig de tijd kan nemen om zich bezig te houden met allerlei zaken die het Schriftgezag betreffen bezig te houden. Maar met inachtneming van de geheel verschillende levensomstandigheden, theorie en praktijk zullen toch niet zo ver uit elkaar kunnen liggen dat de taxatie van Gods levende Woord een andere gaat worden.

P. den Butter

AMBTSDRAGERSCONFERENTIE 2005

Iets later dan we gewend zijn en ook op een andere locatie dan we gewend zijn, werd onze jaarlijkse ambtsdragersconferentie gehouden. Op 3 december kwamen predikanten, ouderlingen en diakenen bijeen in de grote oppezaal van de Bethelkerk in Sliedrecht. Fijn, die ontmoetingsdagen! Jammer dat er niet meer waren. Het is goed voor het onderlinge contact. Het zien van de broeders kan bemoedigen bij allerlei andere ontmoetingen binnen ons kerkelijk leven. Sommigen waren wettig verhinderd. Ook voor hen met name nog dit kort verslag van de aangename bijeenkomst.

Na de opening door onze voorzitter, ds. M. Vlietstra, kreeg onze gastspreeker het woord. Uitgenodigd was dr. R. Seldenrijk. Hij sprak met ons over het ziekenbezoek. Een thema, dat ons allen aansprak. Hij begon met te zeggen dat we de cultuur waarin wij leven zouden kunnen omschrijven als de cultuur van de dood. In de legalisering van abortus en euthanasie, in de aanwezigheid van anti-conceptie middelen, bij de prenatale diagnostiek zien we een niet te ontkennen samenzwering tegen het leven. Deze en dergelijke dingen ondergraven toch de beschermwaardigheid van het leven. Hoewel het aanzienlijke schade oplevert, gaat men door en worden de grenzen verlegd. Zo verliest men het zicht op de zin van het leven en op de Schepper. Het 'ben ik mijns broeders hoeder' wordt nog altijd gehoord. Doordat men zich geen rekenschap geeft van God, geeft hij zich ook geen rekenschap meer van de grote waarde van het menselijk leven. Bij ziekte

komt men tot een beschouwing van het leven. Zelfs de atheïst wordt in dagen van lijden en een naderend levenseinde geconfronteerd met wezenlijke vragen aangaande leven en dood. Dat speelt bij een ieder min of meer een rol. Hier vinden we een aanknopingspunt voor een pastoraal gesprek.

Als het kwaad mensen treft, is het noodzakelijk onze medemens te begeleiden. Dat moet dan wel op een goede manier gebeuren. Hulpverleners en ambtsdragers moeten weten wat zij zeggen en wanneer zij zwijgen moeten. Onbewust en onbedoeld kan men door allerlei opmerkingen, handelingen en gebaren de ander kwetsen. Wij mogen geen leed toevoegen aan het leed dat de ander ondergaat. De spreker gaf enige duidelijke voorbeelden. Hier volgen er enkele: bij het verlies van een kind nooit tegen de rouwende ouders zeggen: o, maar u kunt nog wel weer een kind krijgen! Tegen een kersverse weduwe geen dingen zeggen, zoals: u doet er goed aan de kleding van uw man zo spoedig mogelijk op te ruimen! Of een jaar na een sterfgeval tot een bedroefde weduwnaar zeggen: nu moet de rouw voorbij zijn hoor! Wat erg als de bezoeker een kille rekenmeester is, die met opgestoken vinger zegt: U moet niet vragen: waarom, maar waartoe! Niet de ander met teksten en clichés stening, maar eerst maar luisteren. Geen afkeer tonen van de zieke, tijd en wijze weten, niet over hem of haar heen hangen of constant tegen het bed aanschoppen: het bed is het enige en misschien wel laatste eigen

plekje dat de zieke heeft. Het ziekenbezoek moet dus met gepast respect. Kijk niet steeds op je horloge, doe je jas uit en ga zitten, let op de omstandigheden, blijf geduldig, niet over andere aanwezige zieken spreken, eerlijk zijn! Het is een kleine troost de zieke te verwijzen naar dingen die hij (nog) heeft. De grote troost is Gods Woord. Kom niet te vroeg, noch te laat met Gods Woord. Het gebed moet concreet zijn.

De spreker adviseerde zijn aandachtig gehoor tenslotte om de bekende Ziekentroost, achter in ons psalmboek te lezen en als voorbeeld te doen fungeren in pastorale gesprekken.

Het is teveel om alles weer te geven. Na de pauze werd ruimschoots

gebruik gemaakt van de mogelijkheid om vragen te stellen. Die handelden voornamelijk over de praktijk van het ziekenbezoek in ziekenhuizen. Dat is niet gemakkelijk. Hoe moet onze opstelling zijn in de ziekenzaal tegenover andere patienten? Is het ziekenbezoek moeilijker dan vroeger? Bidden voor en namens de ander, enzovoort. Kortom, we konden van de spreker en elkaar nog weer heel wat leren!

Om half vijf kwamen we tot een afsluiting. Het was geen verloren middag. Gedenke de Heere allen die een ambt bekleden en schenke Hij ons moed, geduld, geloof en liefde, ja de leiding van de Heilige Geest.

K. Hoefnagel

MEDITATIE ROND HET AVONDMAAL

We kennen allemaal dit woord wel. Het is bekend als aanduiding van de overdenking, die in vrijwel ieder kerkelijk blad voorkomt, op de eerste pagina. Het is een heel goede zaak, dat we zo onze kerkelijke en geestelijke activiteiten, op koers zetten. We beginnen dan met het Woord van God.

Verder komt dit woord in breder betekenis voor. Neem maar weer de betekenis van: overdenking. De overdenking, of ook wel het mediteren, heeft in het geestelijke leven een belangrijke plaats. Calvijn bijvoorbeeld spreekt in zijn Institutie over de meditatio van het toekomstige leven.

Nadenken over de eeuwige toekomst van Gods kinderen.

Dit mediteren is van het allergrootste belang. Daarover wilde ik enkele gedachten aan u doorgeven. Ik kwam daar speciaal toe vanwege het Avondmaalsformulier, dat we in onze gemeente dezer dagen lazen in verband met de bediening van het Heilig Avondmaal. Er staat daarin dat we moeten "bedenken" onze zonde en vervloeking. Dit bedenken heeft uiteraard alles te maken met de reeds genoemde meditatie. Toch wordt dit bedenken misschien wel door velen onzer overgeslagen en verwaarloosd. Zo is het mij ook vaak vergaan. We hebben als vaste punten op de agenda van onze stille momenten en tijden staan het gebed en het lezen van goede geestelijke literatuur. Van ouds echter heeft de meditatie, de overdenking dus, ook een heel wezenlijke plaats ingenomen, naast

deze twee belangrijke bestanddelen. Bekende figuren uit de kerkgeschiedenis hebben zich dagelijks uren achtereen ermee beziggehouden. Denk maar aan Bernard van Clairvaux, Thomas à Kempis en anderen. Dit zijn figuren uit een ver en grijs verleden. Zij konden wel hele dagen peinen en nadenken over het lijden van Christus. Sommigen zelfs zo geconcentreerd dat zij de wonden van het kruislijden van Christus zelf ook vertoonden aan hun handen.

W. à Brakel

Ook onze oudvaders hebben zich, veel meer dan wij, bezig gehouden met deze geestelijke meditatie. Ik noem dan maar Wilhelmus à Brakel. Hij schrijft over de praktijk van het Heilig Avondmaal. Gods kinderen moeten zich, als zij naderen tot het Avondmaal, opsieren of versieren. Zoals mensen uit de wereld zich uitschminken met goud en zilver om er maar zo goed mogelijk uit te zien en zoveel mogelijk indruk te maken.

Die gedachte kwam blijkbaar bij meerderen van Gods kinderen voor. Dr. P. de Vries vertelde in zijn intrepreek in Waarder daarover ook iets, een treffende gedachte die mij later nog bezig hield. In het verhaal werd verteld dat de commissaris van de Koningin het dorp St. Philipsland bezocht. De bekende voorganger ds. Boone was daar ook bij. En de commissaris merkte toen tegen ds. Boone op dat zijn kerkgebouw toch eigenlijk maar een wat povere vertoning maakte. Daarop zei toen Boone: Dat

komt, commissaris, omdat de kerk nu niet versierd is. 's Zondags is deze kerk versierd, versierd met de kerk-gangers, de kinderen Gods, die een zeer rijke uitstraling hebben van het werk des Heeren in hun leven.

Welnu, deze ook hier genoemde versiering komt dan ook bij Brakel voor. Ik noem dan een paar zinssneden, die veelvuldig in zijn boeken te vinden zijn. "Klimt met uw gedachten op tot de fontein van alles, de eeuwige verkiezing (.....). Gaat dan van daar tot de beschouwing van het verbond der verlossing (.....). Daalt neder tot de schepping des mensen en tot de verbreking van het verbond der werken en tot de beloften van de Middelaar(.....). Dit alles met een stille bedachtzaamheid te overdenken is het werk omtrent de tijd des Avondmaals, in welke men Zijner gedenkt". Ook bij Petrus Immens komen dergelijke zinnen voor. En ook bij vele anderen.

Onze tijd gunt ons weinig gelegenheid voor deze overdenking. De jacht van onze moderne dagen drijft ons voort en we hollen van het een naar het ander. Onze auto en computer en de moderne huishoudelijke apparaten van de huisvrouw helpen ons daarbij. Het levenstempo wordt opgevoerd en opgezweept. Het oude Schriftwoord wordt bevestigd: Wij vliegen daarheen. Daar mogen we ook, rond de komende jaarwisseling, wel eens nadrukkelijk bij stilstaan.

Hoe doorbreken we de jacht van het leven? Men spreekt tegenwoordig wel over "onthaasting". Eén van de rijke beloften die de Heere Jezus de Zijnen gegeven heeft, spreekt van het rust geven en rust vinden voor uw zielen. Daaraan heeft ieder van Gods kinderen grote behoefte, omdat ook zij zich veelal meegezogen voelen in de maalstroom van de tijd. Panta rei, alles stroomt. Laat in deze moeite dan de christelijke meditatio ons leiden.

Dat houdt dan in dat we eens in de stoel gaan zitten en trachten onszelf over te geven aan hogere gedachten. Dan zult u het volgende wellicht bij uzelf opmerken. Althans, zo vergaat het mij vaak.

De duivel

Als u zich daartoe zet, zal de duivel u met allerlei middelen willen afleiden van deze bezigheid. Dat gebeurt trouwens ook als we in de binnenkamer tot de Heere bidden. En dan zal de duivel juist aankomen met die zaken, die u in het normale leven erg bezig

houden. Ze hebben uw aandacht en uw warme belangstelling. Dat zijn de invloeden van buitenaf. De satan heeft absoluut de hand in onze volle agenda.

U denkt dat u het druk hebt, maar het is feitelijk vaak schijn. Al die dingen die zo nodig moeten, behoeven in werkelijkheid lang niet zo nodig als u denkt. Nietwaar, we zeggen toch dat alles gewoon doorgaat, ook als u of ik er niet meer zouden zijn. Onze drukte wordt werkelijk niet alleen veroorzaakt door hoogst noodzakelijke dingen. Ga maar eens na hoeveel er bij staat, waar feitelijk gesproken, niet zo veel dringende behoefte aan is. De moderne mens van deze dagen heeft het druk met en juist ook vanwege zijn vakantie.

In mijn Harderwijker periode zag ik 's zondagsavonds bij het naar huis gaan vaak de stroom van auto's naar het Westen, die hun vrije weekend hadden doorgebracht op de Veluwe. Ik dacht dan vaak: als die mensen nu eens rustig de zondag hadden mogen doorbrengen in hun vertrouwde omgeving, dan hadden ze heel veel tijd gehad, die nu opgeslokt wordt door de caravan of de recreatie. De zesdaagse werkweek van vroeger joeg de mensen helemaal niet zo op, als de vele vrije dagen van nu. Zeg nu niet dat de mens daaraan behoefte heeft. Het jaagt ons alleen maar temeer voort. De Heere alleen kan zeggen: Ik zal u rust geven.

Een eerste bedreiging van de meditatio dus is: de koude drukte van de duivel. Van het moderne, haast demonische leven. De tweede bedreiging: een gebrek aan concentratie. Kunnen we ons werkelijk concentreren op het lijden van Christus. Je ervaart menigmaal een groot gebrek op dit terrein. Werkelijk geconcentreerd nadenken over het lijden van Christus, over de feitelijke nood van je leven, het is een gave die de Heere alleen ons geven kan. Zoals Brakel erover schrijft, zo makkelijk gaat het ons niet af. Maar als de Heere het geeft, is het heilzaam.

U zult moeten vaststellen dat u dus over al deze geestelijke zaken wel spreekt, maar dat de inleving ervan vaak ontbreekt. Dat geldt ook voor een dienaar des Woords. De onpeilbaarheid van het lijden van Christus gaat alle begrip te boven. Het is als de oever van de oceaan: het is een ongekende volheid, een immense diepte. Grondeloos. U zult dus ontdekken dat u er meestal maar heel oppervlakkig

over spreekt. Dat ervoer ik zelf bij die woorden van het formulier dat de mens zijn zonde en vervloeking moet overdenken. En dan gaat het daarna verder over de toorn Gods. Gaan we daarover nadenken, dan komen we er diep, diep beschaamd onderuit. Wat reken ik daar weinig mee, zult u zeggen. Wat mis ik de ernst van dit alles. Wat praat ik veel zonder iets te zeggen.

Maar, u zult ook ervaren dat dit gezegende nadenken toch een bepaald venster in uw ziel opent. Er komt daardoor toch, als de Heere het geven wil, een zekere verdieping. En die is heilzaam. Zoek daarom uw stoel maar eens op. Kom maar eens tot uzelf. Ds. Riekel zei eens: Hoe wordt Riekel zalig? Met de armen over elkaar in een luie stoel en naar de Heere Jezus zien. Wie hem gekend heeft, weet dat dat geen oppervlakkig praatje was, maar dat het getuigde van diepe inleving. De dichter wist het ook: Ik zal, o God, bepeinzen Uwe wet, in het onderzoek van Uw bevelen waken.

P. Roos

STÉPHANOS START VOEDSELACTIE

De stichting Stéphanos is een voedselcampagne gestart ter bestrijding van voedseltekorten in Malawi in Afrika. Het World Food Program van de Verenigde Naties luidde onlangs al de noodklok over de hongersnood in dit Afrikaanse land.

Stéphanos heeft zelf veldwerkers in Malawi en daarom beschikt Stéphanos over de kanalen om op een betrouwbare manier dit voedsel uit te delen.

Malawi is één van de allerarmste landen op de wereld en opnieuw is het getroffen door voedseltekort. De verwachting is dat veel mensen de komende maanden geen of weinig voedsel hebben voor hun gezinnen. Daarbij komt, dat in Malawi veel weeskinderen zijn, die ook verzorgd moeten worden. Het voedseltekort is ontstaan door droogte, en daarna grote regenval, waardoor de geplante maïs wegspoelde. Maïs is het hoofdvoedsel en daarom is het zo ingrijpend, dat deze voedselvoorziening is verdwenen.

Veel mensen – soms meer dan zestig procent van de plaatselijke bevolking – hebben geen middelen om nu eten te kopen. Daarnaast is HIV/Aids een groot probleem. Mensen die dit heb-

ben, bezitten vaak niet de kracht om voedsel te verbouwen. Hun gezinnen lijden dan honger en dat zal dit jaar nog veel schrijnender zijn. Stéphanos is al jaren actief in Malawi en heeft een weeshuis opgezet vlakbij de stad Blantyre. Via dit weeshuis worden zo'n 2000 weeskinderen geholpen. Een groot aantal van hen woont in de dorpen en hun families hebben de komende maanden een groot probleem. Verder steunt Stéphanos de Reformed Presbyterian Church, die inmiddels ruim honderddertig gemeenten kent. Deze gemeenten zijn zeer arm en kampen met dezelfde problemen.

Hoewel Stéphanos als primaire taak het zendingswerk heeft, kan het bestuur niet aan deze nood voorbijgaan. Daarom is besloten opnieuw een voedselactie te starten. We hopen en bidden dat dit een middel mag zijn om mensen in het leven te houden. Daarnaast staat tijdens elke voedseluitdeling het Woord van God centraal. Dit is een unieke kans tot evangelisatie. Giften zijn van harte welkom op banknr. 33.53.07.450 ten name van Stéphanos te Harskamp o.v.v. honger in Malawi.

Wilt u meer informatie, dan kunt u kijken op onze website www.stephanos.nl of contact opnemen met de voorlichter, tel. 0522 – 464428 of 06 – 12 73 19 64.

LCJ

LCJ gaat samen met ZSB (CGK) onderzoek doen naar wensen en eisen toekomstig zondagsschoolmateriaal.

Met ingang van 1 januari 2006 zal het LCJ in samenwerking met de zondagsscholenbond van de Christelijke Gereformeerde Kerken een onderzoek doen naar de wijze waarop het huidige materiaal van de bond gebruikt wordt. De zondagsscholenbond heeft enige jaren geleden een onderzoekje gedaan waaruit naar voren kwam dat er meer behoefte is aan verwerkingsmateriaal. In het vervolgonderzoek zal eveneens het functioneren van de zondagsscholen in haar algemeenheid bekeken worden.

Doelstelling van het onderzoek is:

Inzicht krijgen in het feitelijke functioneren van de zondagsscholen en het gebruik van bestaande materialen.

Handreiking

Jeugdwerk is er niet voor niets!

Weet u het nog? 2005 was het jaar waarin we de laatste euro's overheidssubsidie ontvingen.

Steun het LCJ

Giro 78.32.690 Bank 65.38.98.053
t.n.v. penningmeester LCJ te Veenendaal

www.lcj.nl • info@lcj.nl • T 0184 417828

LANDELIJK CONTACT JEUGDVERENIGINGEN CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERKEN (LCJ)

Vaststellen op welke terreinen ondersteuning en toerusting van zondagsschoolleiding gewenst is. Aanbevelingen doen ter verbetering van het bestaande materiaal, danwel het formuleren van richtlijnen waaraan

aanvullend materiaal moet voldoen. Om het onderzoek uit te voeren, zijn er middelen vrijgemaakt om één van de huidige LCJ jeugdwerkadvisers, Lia Romeijn, enkele maanden hiervoor beschikbaar te stellen.

De zondagsscholenbond is een organisatie binnen de Christelijke Gereformeerde Kerken die het lokale zondagsschoolwerk ondersteunt door middel van roosters, en materiaal voor kinderen en leidinggevend. Jaarlijks is er de bondsdag, bedoelt om zondagsschoolleiding toe te rusten voor hun belangrijke werk in de gemeente. Circa 3000 kinderen bezoeken de zondagsscholen die bij de ZSB zijn aangesloten. Het Landelijk Contact Jeugdverenigingen (LCJ) is een organisatie binnen de Christelijke Gereformeerde Kerken, die activiteiten organiseert voor, door

en met jongeren. Circa 160 plaatselijke verenigingen (+16, -16 en -12) zijn bij het LCJ aangesloten. Het LCJ heeft drie vaste medewerkers (1,9 fte). Veel werk wordt verricht door de vele vrijwilligers en er zijn dertien commissies actief. In alles wat zij doen, willen beide organisaties zich laten leiden door de Bijbel als het door God geïnspireerde, onfeilbare en gezaghebbende Woord en aanvaardt de daarop gegronde belijdenisgeschriften.

Nadere informatie kunt u krijgen via LCJ bureaumanager Maarten van Middelkoop: Kuiperstraat 14, 3371 VC Hardinxveld-Giessendam Tel: 0184 - 417828 Fax: 0184 419848 Mobiel: 0626 742709 E-mail: mbvmiddelkoop@lcj.nl

PERSBERICHT: NIEUWE WEBSITE HEIDELBERGSE CATECHISMUS

Leiden/ Waddinxveen,

november 2005,

Vanaf 25 november 2005 is er een website over de Heidelbergse Catechismus. Men kan er toegang toe krijgen via de namen www.heidelbergsecatechismus.nl www.heidelbergcatechism.com of www.heidelbergkatechismus.de

De website kwam tot stand op initiatief van prof. dr. W. Verboom, bijzonder hoogleraar vanwege de Gereformeerde Bond in de PKN aan de faculteit Godgeleerdheid te Leiden. Het bedrijf Novatrix bouwde de gehele website zowel in artistiek als technisch opzicht, terwijl Stichting Reformatica de taak van projectleiding en kwaliteitsbeoordeling had. Het doel van de website is de belangstelling te stimuleren voor de Heidelbergse Catechismus (1563) als belangrijk leerboek en confessioneel geschrift binnen het wereldwijde Gereformeerd Protestantisme.

Daarbij gaat het zowel om wetenschappelijke bestudering, als om een niet specifiek wetenschappelijke interesse. Deze tweezijdigheid wordt tot uitdrukking gebracht in het gegeven dat de website zowel een wetenschappelijke als een kerkelijke toespit-

Deputaten evangelisatie van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland adviseren de kerken bij het ontwikkelen van visie en beleid, opdat zij in hun eigen omgeving zout voor de aarde en licht voor de wereld zijn. De evangelisatieconsulenten Stefan Paas en Bram Dingemanse assisteren deputaten bij de uitvoering van deze taak.

Nu Stefan Paas gedeeltelijk gaat werken in Amsterdam, willen deputaten in contact komen met kandidaten voor de functie van

EVANGELISATIECONSULENT (m/v) (0,5 fte)

De functionaris zet zich samen met Stefan Paas (0,5fte) en Bram Dingemanse (0,5fte) in voor alle taken van de evangelisatieconsulenten. Daarbij heeft hij of zij speciale aandacht voor:

- het toerusten van kerken in de noordelijke provincies;
- het enthousiasmeren en toerusten van jongeren voor evangelisatie;
- het ontwikkelen van visie op evangelisatie in niet-grootstedelijke gebieden.

Deputaten denken aan een op de praktijk gericht christen, belijdend lid van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland, die

- is gegrepen door de missionaire opdracht van Jezus;
- visie heeft op missionair werk in de moderne samenleving;
- beschikt over relevante theologische en praktische vorming, bij voorkeur op HBO-niveau;
- ervaring heeft met missionair werk of kerkelijk opbouwwerk;
- sociaal vaardig is en in staat om doelgericht te werken;
- in staat is om kerkenraden te helpen bij het vormen en implementeren van missionair beleid.

De benoeming vindt plaats voor een periode van drie jaar. Salariëring geschiedt volgens de daarvoor geldende kerkelijke richtlijnen. Sollicitanten dienen bereid te zijn om mee te werken aan een psychologisch onderzoek.

Sollicitaties voorzien van een curriculum vitae en drie referenties (van kerkenraad en twee externe relaties) kunnen vóór 31 december 2005 gezonden worden aan de secretaris van Deputaten evangelisatie, ds. G.J.H. Vogel, Hannie Schaftstraat 18, 4333 CK Middelburg of per e-mail: dep.evangelisatie@cgk.info. Inlichting over deze functie kunnen worden ingewonnen bij de voorzitter van de sollicitatiecommissie, drs. A.P. van Langevelde (tel: 078 - 6735636 of e-mail a.p.vanlangevelde@planet.nl)

sing bevat. Ook is de website tweetalig: Nederlands en Engels. De bezoeker van de website kan allerlei vormen van informatie vinden: de oorspronkelijke tekst van de Heidelbergse Catechismus (HC), de geschiedenis, uitgaven en verklaringen van de HC door de eeuwen heen. Ook publicaties over de HC, die weer uitgesplitst zijn naar onderwerp. Daarnaast kan men kennismaken van catechesemethoden over de HC. Verder vindt men op de pagina Recente Bijdragen nieuwe lezingen en artikelen. Op deze

pagina zullen in de toekomst diverse teksten van publicaties te vinden zijn. Tevens is er een pagina, waarop men Nieuws over de HC aantreft, zoals het verschijnen van een boek of het houden van studiebijeenkomsten. Een bijzonderheid vormt de rubriek Ideeën voor de preek. Hier kan men voorbeelden, illustraties e.d. vinden, die men kan gebruiken voor de catechismusprek, c.q. catechese. Tenslotte kan de bezoeker op enkele pagina's ook zelf suggesties e.d. aanreiken en vragen stellen, die door de beheerder

worden beoordeeld en – indien passend binnen de formule van de website – verwerkt. Zo is er nog wel meer te noemen. Enfin, men bezoeken de website en men kan het allemaal met eigen ogen zien. Hopelijk zal de website, mede om zijn internationaal karakter, een stimulerende bijdrage kunnen leveren aan het onderzoek naar en het onderwijs in het oude leerboek van Heidelberg.

Prof. dr. W. Verboom

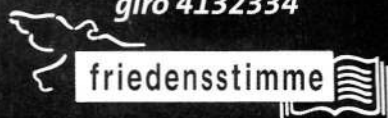

Friedensstimme zorgt voor

*Bijbels, evangelisatiemiddelen,
Russische evangelisten
en hun gezinnen*

Uw gebed en meeleven zijn daarbij nodig!

Ondersteun dit werk door uw gift op
giro 4132334

Postbus 15
2800 AA Gouda
T 0182 - 538 544

F 0182 - 572 582
E info@friedensstimme.nl
I www.friedensstimme.nl

Zorg dichtbij

Actief in uw regio!

Thuiszorg nodig? Bel Agathos voor zorg dichtbij huis. Wij verlenen vanuit onze reformatische grondslag:

- Huishoudelijke verzorging
- Persoonlijke verzorging
- Verpleging • Psychosociale zorg.

Via de Agathos Zorglijn 010 264 07 77 krijgt u onze zorgmanager in uw regio aan de lijn.

Agathos

THUISZORG

T 010 264 07 77 I www.agathos-thuiszorg.nl

Zorg met een eigen kleur

Ontmoeting start unieke time-outvoorziening

Doel

- Dak- en thuislozen tot rust laten komen
- Hen stimuleren om aan een vervolgtraject te beginnen

Capaciteit

- 150 dak- en thuislozen per jaar
- Verblijf maximaal 5 weken

Waar

Hummelo

Met wie

In samenwerking met stichting 'Het Passion'

Ontmoeting biedt, op basis van christelijke naastenliefde, professionele hulp aan dak- en thuislozen, uitgaande van de behoeften en mogelijkheden van de cliënt.

Centraal Bureau
Postbus 263
3990 GB Houten
tel 030 - 6354090
info@ontmoeting.org
www.ontmoeting.org
Rabobank 3876.69.140

Uw gift is hartelijk welkom!

Stichting China

Veenendaal

Water? Levend Water!

Geef ook Chinezen
dat Levende Water

China heeft broodnodig
behoefte aan voorgangers

Steun onze opleiding tot voorgangers
met een gift op: Giro 32 06 66 of
banknr. 69 27 04 000
t.n.v. Stichting China

e-mail: info@stichtingchina.nl
Postbus 1150
3900 BD Veenendaal

WWW.ISRAELREIZEN.NL

20 mrt 11 dgn
o.l.v. ds. G. Bouw

29 april 8 dgn
o.l.v. ds L.W. v.d. Meij.

19 jan 2006 infoavond
Adventkerk Veenendaal
o.l.v. Ds. L.W. v.d. Meij
Spreker Ya,akov Nof.

Tel 0318 -540415

Vitwaaien op het strand

Deze kerstvakantie op Texel?

Bungalowpark De Verrassing

Rust en ruimte, in eigen sfeer, alle jaargetijden
Brochure of reserveren? Bel 0222 31 83 91

STICHTING
Bonisa
ZENDING

Secretariaat:
Bonisa Zending
Grachtweg 20
2161 HN Lisse
Tel. 0252-41 82 69
www.bonisa.nl

BIJBELVERSPREIDING

**De Bijbel,
in alle landen,
in alle handen.**
*Gods Woord,
de reisgids ten Leven.*

*Maak het Bonisa moge-
lijk het Evangelie in vele
talen onder vele stam-
men te verspreiden.*

Postbank 31.555.32

o.v.v. Bijbelverspreiding

Een lezing/presentatie over het zendingswerk voor uw
gemeente/vereniging/school kunnen wij voor u verzorgen.
Neemt u contact op met het secretariaat in Lisse.

De Stichting
Stéphanos heeft tot
doel:

Het verzorgen
van zendingswerk
in Afrika en het
verlenen van hulp
aan weeskinderen in
Malawi.

Hierbij is de Bijbel en
de Drie Formulieren
van Enigheid het
uitgangspunt.

STÉPHANOS

Honger in Malawi

In Malawi, één van de allerarmste landen ter wereld, is hongersnood. De nood, die toch al schrijnend is, stijgt zienderogen. Maïs, het hoofdvoedsel is bijna niet meer te krijgen en moet ingevoerd worden vanuit andere landen. Stéphanos wil graag helpen in deze grote nood. Het voedsel kan verspreid worden via de gemeenten die ds. R.J. Oomen dient en in de dorpen rond het weeshuis, zodat er toezicht is op een goede verspreiding.

Voor slechts €20,- kunt u een gezin een maandlang van maïs voorzien, zodat ze niet van de honger hoeven te sterven.

Wij vragen uw gift voor dit speciale doel
dat buiten de begroting van Stéphanos valt. U kunt dit overmaken op

banknr. 33.53.07.450

of giro nr. 199504 t.n.v. Stéphanos te Harskamp o.v.v. Honger in Malawi.

Voor verder informatie: Stéphanos, Postbus 34, 7950 AA Staphorst, tel. 0522 - 464428 info@stephanos.nl

www.stephanos.nl

Stéphanos vindt het haar verantwoordelijkheid om zo veel mogelijk mensen te kunnen helpen. **Helpt u mee?**

DANKZIJ SPONSORS KAN DEZE ADVERTENTIE GEPLAATST WORDEN.